

GOVOR PREDSEDNIKA SAVJETA ALEKSANDRA TOLNAUERA NA
TRADICIONALNIM LUČINDANSKIM SUSRETIMA 30.10.2021.

Poštovani gospodine Iveziću,

Poštovana otpravnice poslova Veleposlanstva Crne Gore Irena Prelević,
Poštovana izaslanice gradonačelnika Grada Zagreba Tanja Horvat,

Poštovana zamjenice gradonačelnika Cetinja Miloš Ražnatović,

Poštovana sekretarko senata prijestolnice Silvana Radonjić,

Poštovani predsjednice Vijeća crnogorske nacionalne manjine Grada Zagreba Dušan Mišković,

Poštovana gospođo Milanka Bulatović,

Poštovane Crnogorke i Crnogorci, poštovani i ugledni časni i vjerni prijatelji Crne Gore,

Čast mi je i izuzetno zadovoljstvo pozdraviti vas u ime Savjeta za nacionalne manjine Republike Hrvatske, kao i u svoje osobno ime na ovogodišnjim 22. Lučindanskim susretima u znaku 100 godišnjice obilježavanja smrti Nikole I. Petrovića Njegoša – crnogorskog knjaza i kralja, posljednjeg državnika slavne dinastije Petrović.

Kulturna manifestacija Lučindanski susreti, posebno nas raduje kao okupljanje, čiji povod ima posebno značenje za Crnogorce, koji ovdje promoviraju crnogorsku tradiciju, njene vrijednosti, njenu prošlost, sadašnjost i budućnost.

Od našeg posljednjeg susreta mnogo se toga dogodilo i odigralo u političkom, javnom i kulturnom životu, obilježenom tektonskim promjenama u tako reći biblijskom vremenu svih vrsta pošasti od pandemija, potresa, serijskih požara, poplava, sigurnosnih ugroza, velikih migracija, što sve pred nas stavlja jednu novu zadaću suočavanja sa svim ovim izazovima i pitanjima.

No, unatoč svemu tome, nas u Savjetu posebno veseli da je uz sve ove limitirajuće i otežavajuće okolnosti crnogorska nacionalna manjina u svojim programima vezanim za ostvarivanje kulturne autonomije prezentirala na najbolji način programe

visokog kulturnog dometa kojima afirmira crnogorsku kulturu i tradiciju, a istovremeno integrirana u hrvatsko društvo, ostvaruje svoj puni crnogorski identitet.

Poštovani,

ono što mi danas u Republici Hrvatskoj kao članici Europske unije sa ponosom možemo istaknuti je, da je Vlada Republike Hrvatske multikulturalnu i multinacionalnu politiku uvela kao dio svakodnevnice, a ne ekskluzive pojedinih prigoda, čime je otvorila prostor interakcijskog djelovanja različitih obrazaca, ali obrazaca jednakih šansi, bez prešućivanja i poslušnosti, jer poslušnost bez kritike i otpora nije stvorena za čovjeka, već za Boga!

To nisu spriječile ni okolnosti kojima se suočavamo, kao potpuno novom vezanom i determiniranom pojavom i posljedicama pandemije koje će trajno izmijeniti život koji poznajemo, jer bez obzira na naš zadani optimizam, pandemije su uvijek mijenjale svijet i otvarale prostor za nove izazove, nadajmo se pozitivne.

Svake godine sa ovoga mjesta ističemo i veliku ulogu Nacionalne zajednice Crnogoraca Hrvatske, Vijeća crnogorske nacionalne manjine Grada Zagreba, kao i člana Savjeta za nacionalne manjine Republike Hrvatske, ispred crnogorske nacionalne manjine gospodina Ivezića u velikom doprinosu i suradnji koja je bila od izuzetne važnosti, između Hrvatske i Crne Gore, bez obzira na postotke crnogorske i hrvatske nacionalne manjine u smislu pitanja uspostavljanja povjerenja, zaštite ljudskih prava i prava nacionalnih manjina koje određuju i pokazatelj su mjesta svake zemlje u međunarodnoj zajednici.

Ujedno koristim ovu prigodu da se zahvalim svim onim ljudima crnogorske zajednice koji su svojim djelovanjem bili promicatelji i neimari hrvatsko-crnogorskih odnosa, a posebno pokojnom prof. dr. Radomiru Pavičeviću, pok.em.prof. Veselinu Simoviću, prof.dr. Draganu Laloviću, Danilu Iveziću, Dimitriju Popoviću, Veljku Bulajiću i Dušanu Miškoviću.

Na kraju, čestitam vam Lučindan sa nadom da ćemo u periodu koji je pred nama zajedničkim snagama i dalje raditi na unapređenju i razvijanju odnosa Crne Gore i Hrvatske za dobrobit svih njenih građana, a pripadnici crnogorske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj će u Savjetu za nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj i meni osobno, imati uvijek otvorena vrata za konstruktivne prijedloge, dijalog i suradnju.

Dopustite mi da ovo obraćanje završim riječima kralja i knjaza Nikole I. Petrovića Njegoša koje je 1899.g. zapisao na putu za Carigrad: „VJERUJEM DA JE SVIJET

DOBAR, UGLAVNOM, A TA ME MISAO PODSTIČE DA SE VESELIM ŽIVOTU, ŠTO NAM OSTAJE AKO NE UZMEMO SVIJET SA NJEGOVE DOBRE STRANE!“ U to vjerujem i ja!

ŽIVJELI!